OWSICA to choroba wywołana przez owsika ludzkiego (*Enterobius vermicularis)*. Ma często charakter choroby przewlekłej, nawracającej , rzadziej ostrej, niekiedy przebiega bezobjawowo.
OWSIKI to małe, białe robaki, nicienie, występujące tylko w ludzkim organizmie. Przypominają nitki bawełny ze zwężonymi końcami o długości 5 -12 mm.

Źródło zarażenia
ZARAŻONY CZŁOWIEK

Bezpośredni kontakt z zarażoną osobą.
Kontakt z miejscem, powierzchnią skażoną przez chorą osobę (np. zabawa wspólnymi zabawkami, w piaskownicy, w toalecie, na basenie, korzystanie ze wspólnej pościeli itp.).

OWSICA

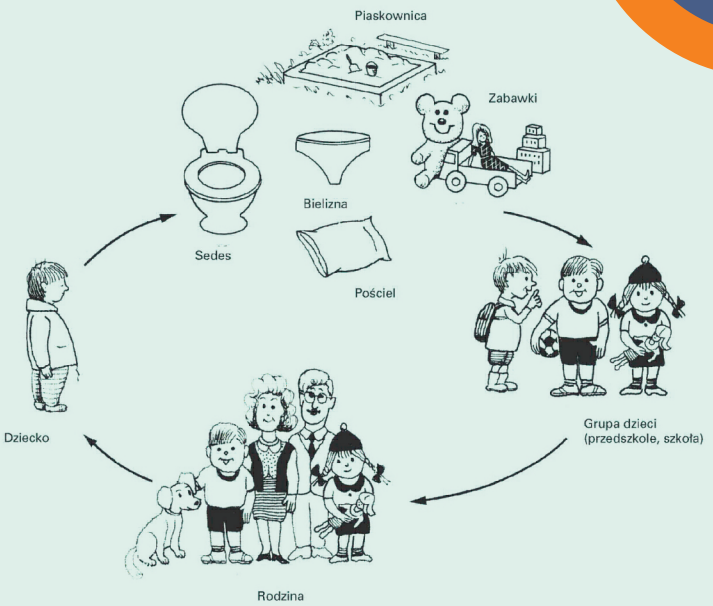

Drogi zarażenia się owsikiem (wg M. Kłeczek, W. Płonki, PZH, Warszawa).

Jaja są składane w okolicy odbytu, aby zapewnić odpowiednią wilgotność oraz temperaturę 30-36 stopni Celsjusza. W środowisku zewnętrznym, w sprzyjających warunkach (duża wilgotności i umiarkowana temperatura), mogą zachować inwazyjność do 4 tygodni, natomiast w środowisku gorącym i suchym tylko przez kilka dni.

W przypadku wystąpienia zachorowania w rodzinie - leczeniem farmakologicznym należy objąć wszystkie osoby wspólnie mieszkające

!

Opracowanie: Hanna Bielawska - Oddział Oświaty Zdrowotnej i Promocji Zdrowia, Konsultacja merytoryczna: Ewa Domańska - Oddział Nadzoru Przeciwepidemicznego, Bożena Szaładzińska - Oddział Mikrobiologii i Parazytologii Lekarskiej

DROGI SZERZENIA

- Retroinwazja - larwy rozwijające się z jaj znajdujących się na odbycie wracają z powrotem przez odbytnicę do jelita grubego.
- Droga pokarmowa - przeniesienie do jamy ustnej i połknięcie jaj z zanieczyszczonych rąk i przedmiotów, a w szczególności: pościeli, bielizny, ręczników, zabawek oraz zanieczyszczonej jajami żywności.
- Autoegzoinwazja to przeniesienie za pośrednictwem rąk z okolic odbytu do ust jaj owsików i ich połknięcie.

W Polsce, wśród pasożytów przewodu pokarmowego, owsica zajmuje pierwsze miejsce pod względem częstości inwazji. Ocenia się, że najwyższy odsetek (20-30 %) inwazji owsika dotyczy dzieci w wieku 7-14 lat i młodzieży w wieku 15-19 lat. Spadek zachorowań na owsicę, który następuje wraz z wiekiem człowieka, tłumaczy się wzrostem odporności organizmu i prawidłowo ukształtowanym i nawykami higienicznymi.

NAJCZĘSTSZE OBJAWY

świąd odbytu, nasilający się w godzinach wieczornych,
zaczerwieniona skóra w okolicy odbytu,
niepokój, drażliwość,
bóle brzucha,
bezsenność,
bóle głowy,
osłabienie,
brak koncentracji u dzieci,
zgrzytanie zębami,
bladość i sińce pod oczami.

ZAPOBIEGANIE

Zapobieganie zakażeniom to przede wszystkim przestrzeganie podstawowych zasad higieny osobistej i higieny otoczenia:

- konieczność przestrzegania zasad higieny osobistej,
- częste mycie rąk, szczególnie przed jedzeniem i przygotowaniem posiłku,
- dokładne mycie warzyw i owoców,
- częsta zmiana bielizny osobistej,
- częste wycieranie kurzu,
- wietrzenie pościeli,
- unikanie zabaw w zanieczyszczonej piaskownicy,
- systematyczne mycie zabawek i innych przedmiotów codziennego użytku.

ZMIANY SKÓRNE

bladość skóry,
podkrążone oczy,
uporczywy świąd i zmiany wypryskowe w okolicy odbytu,
u dziewczynek możliwe infekcje sromu i pochwy, co skutkuje swędzeniem i upławami.